

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ὕπ' ἀριθμ. 829

ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

Πρός

Τόν ἱερό κλῆρο
καί τόν φιλόχριστο λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

**«Ὁ Πατήρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο,
καί ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα»**

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἐνα θαῦμα συντελεῖται στό φτωχικό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, γιατί ὁ Θεός-Πατήρ εὐδοκεῖ καί συγκατατίθεται, ὁ Υἱός καί Λόγος δέχεται νά κενωθεί καί νά γεννηθεῖ ὡς ἄνθρωπος, καί ἡ Παρθένος Μαρία ὑπακούει μέ προθυμία καί ἀξιῶνεται νά γίνει ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Τό θαῦμα συντελεῖται, γιατί εἶναι ἐξάισιο θαῦμα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στόν ἀπομακρυσμένο καί ἀποκομμένο ἄνθρωπο. Ἡ ἀνθρώπινη λογική θά προέκρινε τήν ὀριστική ἀποπομπή τοῦ ἀρνητῆ, ἀλλά ἡ λογική τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι ἄλλη καί εἶναι κυρίως ἀγάπη, γιατί ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη καί ἀναζητεῖ καί τόν τελευταῖο ξεπεσμένο ἄνθρωπο, προκειμένου νά τόν ἐπαναφέρει στήν ἀγκαλιά του.

Τιμοῦμε σήμερα τήν ἐπανάσταση Οὐρανοῦ καί γῆς, τήν εὐλογημένη ἑναρξη τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος **«θέλει πάντας σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»** (Α' Τιμ. 2, 4). Τώρα τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τήν ἐπεξεργάζονται δύο ὑπακοές. Εἶναι ἡ ὑπακοή τοῦ Υἱοῦ στό θέλημα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί εἶναι ἡ ὑπακοή τῆς Παρθένου Μαρίας στήν κλήση τοῦ Ἀρχαγγέλου. Συμπράττει ὁ θεῖος καί ὁ ἀνθρώπινος παράγοντας, γιατί αὐτό πού σχεδιάζεται εἶναι κλήση ἐλευθερίας, ὄχι ἐξαναγκασμός. (Γαλ. 5, 13). Ἡ ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ γιά τόν Πατέρα Του γίνεται ὑπακοή καί ἡ ἀγάπη τῆς Παναγίας Παρθένου γιά τόν Θεό ἔχει ἔκφραση τήν ταπεινή συγκατάθεση στό μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Πρωτοφανές καί ἀπόρρητο Μυστήριον. Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο. Ὁ ἄχρονος ἐντάσσεται στόν χρόνο, ὁ ἀχώρητος καταλαμβάνει ταπεινό τόπο καί ὁ ἀπερίγραπτος λαμβάνει δούλου μορφή. Καί ὅλα αὐτά γιά νά ἐπανεέλθῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ ἀπό ὅπου ἐξέπεσε, γιά νά ἀποκαταστήθῃ ἡ κοινωνία γῆς καί

Οὐρανοῦ. Καί βέβαια γιά ἓνα μελετητή τῶν Γραφῶν ὅλα αὐτά δέν ὑπῆρξαν αἰφνίδια, «ὡς κεραυνός ἐν αἰθρίᾳ». Ὁλόκληρη ἡ **Παλαιά Διαθήκη, γραμμένη αἰῶνες πρό Χριστοῦ, ἐξαγγέλλει τό μυστήριον «τὸ χρόνους αἰωνίοις σεσιγημένον» «τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν»** (Ρωμ. 14, 24. Κολ. 1, 26), μέ θαυμαστή ἐνάργεια. Ἀποκαλύπτονται ὁ τόπος Γέννησης (Βηθλεέμ), ἡ προέλευση (φυλὴ Ἰούδα) καὶ ἡ **Παρθένος Μητέρα**. Εἶναι δέ τόσο λεπτομερειακές οἱ προφητεῖες, ιδίως τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος ἀποκλήθηκε δικαίως **5ος Εὐαγγελιστής**. Ἀλλά καὶ ἡ **Ἐξωβιβλική Γραμματεία** εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἐλπίδες ἀλλαγῆς τοῦ κόσμου μέ τή Γέννηση ἀναμενόμενου Παιδίου, πού θά ἔφερνε εἰρήνη στή γῆ καί θά καθιστοῦσε τίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων ἄδολες καί χαρούμενες. Μᾶλλον «δέν ὑπῆρξε λαός πού δέν εἶχε μιά τέτοια προσδοκία», μιά «μή συνειδητή νοσταλγία τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς γιά τόν Χριστό».

Σέ τυχόν ἔνσταση, ἡ ἀπάντηση εἶναι διαφανής καί κρυστάλλινη. Ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος, κάνοντας κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας του, ἐπιλέγει τό κακό ἔναντι τοῦ καλοῦ, τό σκοτάδι ἔναντι τοῦ φωτός, τήν ἀσχήμια ἔναντι τῆς ὁμορφιάς. Τίς φυλακές, ὁ ἄνθρωπος τίς ἔφτιαξε καί ὄχι ὁ Θεός. Ὑπάρχουν καί σήμερα εὐλογημένες κοινωνίες, ὁμορφες οἰκογένειες ὅπου βασιλεύει ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ ἐλπίδα αἰωνίων ἀγαθῶν, τά Μοναστήρια μας ἐδῶ καί στήν ξένη, οἱ κατ' οἶκον ἐκκλησίες μας.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Στόν κόσμο μας ἡ ἀγάπη περιθωριοποιεῖται, ἐνῶ πλεονάζει ὁ ἐγωισμός. Τό ἐμπόριο ὀπλων κατέχει τήν πρώτη θέση στήν παγκόσμια οἰκονομία. Ἀκολουθοῦν ἡ σωματεμπορία καί τά ναρκωτικά. Οἱ ἄνθρωποι ἔφυγαν ἀπὸ τήν Ἐκκλησία καί παραπαίουں, ὅπως τό καράβι στίς φουρτουνιασμένες θάλασσες, πού ἀναζητεῖ λιμάνι σωτηρίας. Χθές καί σήμερα καί πάντοτε ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό λιμάνι μας. Τό Θεῖο Βρέφος ἔρχεται νά φέρει εἰρήνη καί χαρά στόν κόσμο. Οἱ Ἄγγελοι ψάλλουν **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη»**. Εἶναι ἡ εὐκαιρία μας καί εἶναι ἡ σωτηρία μας. Ἄς ἀνοίξουμε τά φετινά Χριστούγεννα διάπλατα τίς ψυχές μας. Ἄς προσφέρουμε ἀγάπη στούς ἀδελφούς μας. Ἄς ὁμολογήσουμε εἰλικρινά πῶς χρειαζόμαστε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί ἄς ἀποφασίσουμε νά ἐφαρμόσουμε τό θέλημά Του. Ἐτσι θά γεννηθεῖ ὁ Χριστός μέσα μας καί θά ἀλλάξει ἡ ζωή μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ καί ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος